

தன்மைக்கண் வருதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுள்
 னும் பிறுண்டுங் கண்டுகொள்க. இடம் வரையறுத்தோதாமை
 யின், விழைவின்றில்லை தன்மைக்கண் வருதலும் மேலே
 பெறப்பட்டதனைப் பின்னுங் கூறினார், ஏனையிடத்து வாரா
 தென்று நியமித்தற்கென்பது. (கஉ)

உகக. தெளிவி னேயுஞ் சிறப்பி னேவு
 மளபி னேதேத்த விசைய வேன்ப.

இ - ள். தெளிவின்கண் வரும் ஏகாரமுஞ் சிறப்பின்
 கண் வரும் ஓகாரமும் அளபான் மிக்க இசையையுடைய
 வென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

அளபெடையாய் வருதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்
 றுள்ளும் பிறுண்டுங் கண்டுகொள்க. (கங)

உகஉ. மற்றென் கிளவி வினைமாற் றசைநிலை
 யப்பா லிரண்டேன மொழிமனார் புலவர்.

இ - ள். மற்றென்னுஞ் சொல் வினைமாற்றும் அசை
 நிலையுமென இரண்டாம். எ - று.

உ-ம். 'மற்றறிவா நல்வினை யாமினையம்' என்றவழி
 அறஞ்செய்தல் பின்னறிவாமென அக்காலத்து வினைமாற்று
 தலான் மற்றென்பது வினைமாற்றின்கண் வந்தது. 'அது
 மற்றவலங்கொள்ளாது நொதுமற்கலுமும்' என அசைநிலை
 யாய் வந்தது. கட்டுரையிடையும் மற்றே என அசைநிலை
 யாய் வரும். (கச)

உகங. எற்றென் கிளவி யிறந்த பொருட்டே.

இ - ள். எற்றென்னுஞ்சொல் இறந்தபொருண்மைத்து.
 எ - று.

உ-ம். 'எற்றென் னுடம்பி னெழினலம்' என்பது என்
 னலமிறந்ததென்னும் பொருள்பட நின்றது. 'எற்றேற்ற
 மில்லாருள் யானேற்ற மில்லாதேன்' என்பதூஉம் இது
 பொழுது துணிவில்லாருட்டுணி வில்லாதேன் யான் என்று
 துணிவிற்றந்ததென்பது பட நின்றது. (கரு)

௨௬௪. மற்றைய தென்னுங் கிளவி தானே
சட்டுநிலை யொழிய வினங்குறித் தன்றே.

இ - ள். மற்றையதெனப் பெயர்க்கு முதனிலையாய்
வரும் மற்றையென்னும் ஐகாரவீற்றிடைச்சொல், சுட்டப்
பட்டதனை ஒழித்து, அதனினங்குறித்து நிற்கும். எ - று.

ஆடை கொணர்ந்தவழி அவ்வாடை வேண்டாதான்
மற்றையது கொணாவென்னும். அஃது அச்சுட்டிய வாடை
யொழித்து அதற்கினமாகிய பிறவாடை குறித்து நின்ற
வாறு கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் முதனிலையாய் நின்றல்லது அவ்
விடைச் சொற்பொருள் விளக்காமையின், மற்றையதென்
னுங் கிளவியென்றார். சிறுபான்மை மற்றையாடை எனத்
தானேயும் வரும். மற்றையஃது, மற்றையவன் என்னுந்
தொடக்கத்தனவும் அவ்விடைச்சொன் முதனிலையாய்
பெயர். (௧௬)

௨௬௫. மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்.

இ - ள். மன்றவென்னுஞ் சொல், தெளிவு பொருண்
மையை யுணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'கடவு ளாயினு மாக—மடவை மன்ற வாழிய
முருகே' என வரும். மடவையே யென்றவாறும். (௧௭)

௨௬௬. தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே.

'முரசுகெழு தாயத் தரசே தஞ்சம்' எனத் தஞ்சக்
கிளவி அரசு கொடுத்தலெரிதென எண்மைப் பொருளு
ணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. (௧௮)

௨௬௭. அந்தி லாங்க வசைநிலைக் கிளவியென்
றாயிரண் டாகு மியற்கைத் தேன்க. ப

இ - ள். அந்திலென்னுஞ்சொல், ஆங்கென்னும் இடப்
பொருளுணர்த்துவதும், அசைநிலையுமென இரண்டாம்.
எ - று.

உ-ம். 'வருமே—சேயிழை யந்திற் கொழுநற் காணிய' என்புழி ஆங்கு வருமென்றவாறும். 'அந்திற் கச்சினன் கழலினன்' என வாளாதே அசைத்து நின்றது. (கக)

உகாஅ. கொல்லே யையம்.

குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ எனக் கொல் ஐயத் துக்கண் வந்தவாறு. (உ௦)

உகாக. எல்லே யிலக்கம்.

எல்லென்பது உரிச்சொனீர்மைத்தாயினும், ஆசிரியர் இடைச்சொல்லாக ஒதினமையான், இடைச்சொல்லென்று கோடும்.

'எல்வளை' என எல்லென்பது இலங்குதற்கண் வந்த வாறு. (உ௧)

உஎய. இயற்பெயர் முன்ன ராரைக் கீளவி பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையோடு முடிமே.

இ - ள். இயற்பெயர்முன்னர் வரும் ஆரென்னுமிடைச் சொற் பலரறிசொல்லான் முடியும். எ - று.

ஈண்டியற்பெயரென்றது இருதிணைக்கும் அஃறிணையிரு பாற்குமுரிய பெயரை.

உ-ம். பெருஞ்சேந்தரை வந்தார்; முடவரை வந்தார்; முடத்தாமக்கண்ணியார் வந்தார்; தந்தையார் வந்தார். எ-ம். நரியார் வந்தார். எ-ம். வரும்.

தாம், தான், எல்லாம், நீயிர், நீ என்னும் ஐந்து மொழித்து அல்லாவியற்பெயரெல்லாவற்று முன்னரும் அஃறிணையியற்பெயரெல்லாவற்று முன்னரும் ஆரைக்கிளவி வருதலின், பெரும்பான்மை குறித்து இயற்பெயர் முன்ன ரென்றார்.

நம்பியார் வந்தார்; நங்கையார் வந்தார் எனச் சிறு பான்மை உயர்திணைப்பெயர் முன்னர் வருதல் ஒன்றென முடித்தலென்பதறை கொள்க.

ஆரைக்கிளவி கள்ளென்பதுபோல ஒற்றுமைப்பட்டுப் பெயரீறாய் நின்றவின், ஆரைக்கிளவி பலரறிசொல்லான் முடியுமென்றது அதனையீறாகவுடைய பெயர் பலரறிசொல்லான் முடியுமென்றவாரும்.

பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையொடு முடிமே என ஆரைக்கிளவிய தியல்புணர்த்தவே, அஃது உயர்த்தற்பொருட்டாதலும், திணைவழுவும் பால்வழுவும் அமைத்தலும் பெற்றும்.

ஒருமைப்பெயர் முன்னர் ஒருமை சிதையாமல் ஆரைக்கிளவி வந்து பலரறிசொல்லான் முடிதலின், ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவியின் வேறாதலறிக. (௨௨)

௨௭௧. அசைநிலைக் கிளவி யாகுவழி யறிதல்.

இ - ள். ஆரைக்கிளவி அசைநிலையாமிடமறிக. எ - று.

உ-ம். 'பெயரி னுகிய தொகையுமா ருளவே.' எ-ம். 'எல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே.' எ-ம். வரும்.

ஆகுவழியறித லென்றதனால், அசைநிலையாங்கால் உம்மை முன்னரும் உம்மீற்று வினைமுன்னரும்ல்லது வாராமை யறிக. சிறுபான்மை பிரிண்டு வருமேனுங்கொள்க. (௨௩)

௨௭௨. ஏயுங் குரையு மிசைநிறை யசைநிலை யாயிரண் டாகு மியற்கைய வென்ப.

இ - ள். ஏயென்னுமிடைச்சொல்லும், குரையென்னுமிடைச்சொல்லும் இசைநிறையும் அசைநிலையுமென ஒரொன்றிரண்டாம். எ - று.

உ-ம். 'ஏயயிஃதொத்தனெனப் பொறான் கேட்டைக்காண்' என்பது இசைநிறை. ஏயென்சொல்லாகு என்பது அசைநிலை. 'அளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே' என்பது இசைநிறை. 'பல்குரைத்—துன்பங்கள் சென்று படும்' என்பது அசைநிலை.

தொடர்மொழி முதற்கட் பிரிந்து நின்றல்லது பெரும் பான்மையும் ஏகாரம் இசைநிறையும் அசைநிலையுமாகாமை

யின், சார்ந்தமொழியோடு ஒன்றுபட்டிசைத்து இடையும் இறுதியும் நிற்குந்தேற்றேகார முதலாயினவற்றோடு ஒருங்கு கூறுது வேறு கூறினார்.

அஃதேல், இதனை நிரனிறைப்பொருட்டாகக் கொண்டு ஏ இசைநிறை குரை அசைநிலை யென்றால் உரையாசிரிய ரெனின்:—அற்றன்று: மற்று அந்தில் என்பனபோலப் பொருள் வகையான் வேறுபடுவனவற்றை இரண்டாமென்ப தல்லது, சொல்வகையான் இரண்டாகிய சொல்லை இரண்டா மென்றதனால் ஒர்பயனின்மையின் அவர்க்கது கருத்தன் றென்க. அல்லதூஉம், ஒருசொல்லே இசைநிறையும் அசை நிலையுமாக லுடைமையான் அவற்றை யுடன்கூறினாரென் னாக்கால் இசைநிறையும் அசைநிலையும் ஒருங்கு மயங்கக் கூறலாமாகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்மையுணர்க. (உச)

உஎந. மாவென் கீளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

இ - ள். மாவென்னுமிடைச்சொல் வியங்கோளைச் சார்ந்து அசைநிலையாய் வரும். எ - று.

உ-ம். 'புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே' என வரும். (உரு)

உஎச. மியாயிக மோமதி யிசுஞ்சின் னென்னு மாவயி னறு முன்னிலை யசைச்சொல்.

இ - ள். மியா முதலாகிய ஆறும் முன்னிலை மொழி யைச் சார்ந்து வரும் அசைச்சொல்லாம். எ - று.

உ-ம் கேண்மியா, சென்மியா. எ-ம். 'கண்பனியான்றிக வென்றி தோழி.' எ-ம். காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ.' எ-ம். 'உரைமதி வாழியோ வலவ.' எ-ம். 'மெல்லம் புலம்ப கண்டிகும்.' எ-ம். 'காப்பும் பூண்டிசுற் கடையும் போகல்.' எ-ம். வரும். (உசு)

உஎரு. அவற்றள்,

இசுமுஞ் சின்னு மேனை யிடத்தோடுந் தகுநிலை யுடைய வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட ஆறனுள், இகுமுஞ் சின்னும் படர்க்கைச் சொல்லோடுந் தன்மைச் சொல்லோடும் பொருந்து நிலையுடையவென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி வகுத்தவாறு.

உ-ம். 'கண்டிகு மல்லமோ.' எ-ம். 'கண்ணும் படுமோ வென்றிசின் யானே.' எ-ம். தன்மைக்கண் வந்தன. 'புகழ்ந் திகுமல்லரோ பெரிதே.' எ-ம். 'யாரஃ தறிந்திசி னேரே.' எ-ம். படர்க்கைக்கண் வந்தன. (உஎ)

உஎ௬. அம்மகேட் பிக்கும்.

இ - ள். அம்மவென்னு மிடைச்சொல் ஒருவனை ஒருவன் ஒன்று கேளென்று சொல்லுதற்கண் வரும். எ - று.

உ-ம். 'அம்ம வாழி தோழி' என வரும்.

மியா இக முதலாகிய அசைநிலை ஒருபொருளுணர்த்தா வாயினும் முன்னிலைக்கணல்லது வாராமையான் அவ்விட முணர்விக்கு மாறுபோல, அம்மவென்பதூஉம் ஒருபொருளுணர்த்தாதாயினும் ஒன்றனைக் கேட்பிக்குமிடத்தல்லது வாராமையான் அப்பொருளுணர்விக்குமென்பது விளக்கிய, கேட்பிக்குமென்றார். (உஅ)

உஎ௭. ஆங்க வுரையசை.

இ - ள். ஆங்கவென்னுமிடைச்சொல் கட்டுரைக்கண் அசைநிலையாய் வரும். எ - று.

உ-ம். 'ஆங்கக் குயிலு மயிலுங் காட்டி' என வரும். ()

உஎ௮. ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்.

இ - ள். ஒப்புமையுணர்த்தாத போலிச்சொல்லும் ஆங்க வென்பதுபோல உரையசையாம். எ - று.

உ-ம். மங்கலமென்பதோருண்டுபோலும் என வரும்.

போலும் போல்வது என்னுந்தொடக்கத்துப் பல வாய் பாடுந்தழுவுதற்குப் போலியென்றார். 'நெருப்பழற் சேர்ந் தக்கா நெய்ப்போல் வதூஉம்' என்பதுமது.

அசைநிலையும் பொருள் குறித்தல்லது நில்லாமையின்
அப்பொருட்டாகுமென்றார். (௩௦)

உஎக. யாகா,

பிற்பிறக் கரோபோ மாதேன வருஉ
மாயேழ் சொல்லு மசைநிலைக் கிளவி.

இ-ள். யா முதலாகிய ஏழிடைச்சொல்லும் அசைநிலை
யாம். எ - று.

உ-ம். யாபன்னிருவர் மாணுக்கருள ரகத்தியனார்க்கு.
எ-ம். 'புறநிழற் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா.' எ-ம்.
'தான் பிறவரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி.' எ-ம். 'அது
பிறக்கு.' எ-ம். 'நோதக விருங்குயி லாலுமரோ.' எ-ம்.
'பிரியின் வாழா தென்போ தெய்ய.' எ-ம். 'விளிந்தன்று
மாதவர்த் தெளிந்தவென் னெஞ்சே.' எ-ம். வரும்.

இடம் வரையறாமையின் இவை மூன்றிடத்திற்குமுரிய.

ஆங்கவும் ஒப்பில்போவியும் உரைதொடங்குதற்கண்
ணும் ஆதரமில்வழியும் வருதலின் வேறு கூறினார். (௩௧)

உஅய. ஆக வாக லென்ப தேன்னு
மாவயின் மூன்றும் பிரிவி லசைநிலை.

இ - ள். ஆக, ஆகல், என்பது என்னுமூன்றிடைச்
சொல்லும், அசைநிலையாங்கால், இரட்டித்து நிற்கும். எ - று.

பிரிவிலசைநிலையெனவே, தனித்து நின்று அசைநிலை
யாகாவென்பதாம்.

ஒருவன் யானின்னேன் என்றானும், நீயின்னை என்றா
னும், அவனின்னன் என்றானும் கூறியவழிக் கேட்டான்
ஆக ஆக, ஆகல் ஆகல் என்னும்; இவை உடம்படாமைக்
கண்ணும் ஆதரமில்வழியும் வரும். ஒருவனொன்றுரைப்பக்
கேட்டான் என்பது என்பது என்னும்; அது நன்குரைத்தற்
கண்ணும் இழித்தற்கண்ணும் வரும். பிரண்டு வரினும்
வழக்கு நோக்கியுணர்ந்துகொள்க. (௩௨)

உஅக. ஈரள பிசைக்கு மிறுதியி லுயிரே
யாயிய் னிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை னிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை யின்றித் தான்வருங் காலையு
முளவேன மொழிப பொருள்வேறு படுதல்
குறிப்பி னிசையா னெறிப்படத் தோன்றும்.

இ - ள். இரண்மொத்திரையை யுடைத்தாய மொழிக்
கீராகாதெனப்பட்ட ஒளகாரம், பிரிவிசைநிலையென மேற்
கூறப்பட்டனபோல இரட்டித்து நிற்குமிடத்தும், இரட்டி
யாது அளபெடையாய் நிற்குமிடத்தும், அளபெடையின்றித்
தான்வருமிடத்தும், பொருள் வேறுபடுதலுள; அப்பொருள்
வேறுபாடு சொல்லுவான்குறிப்பிற்குத் தகுமோசை வேறு
பாட்டாற் புலப்படும். எ - று.

பொருள்வேறுபாடாவன வழக்கு நோக்கச் சிறப்பும்
மாறுபாடுமாம்.

உ-ம். ஒளஒளவொருவன்றவஞ் செய்தவாறு என்ற
வழிச் சிறப்புத் தோன்றும். ஒருதொழில் செய்வானை ஒள
ஒளவினிச்சாலும் என்றவழி மாறுபாடு தோன்றும். ஒளஉ
வொருவனிரவலர்க்கீந்தவாறு; ஒளஉவினிவெகுளல். எ-ம்.
ஒளவவன்முயலுமாறு; ஒளவினித்தட்டுப்புடையல். எ-ம்.
அளபெடுத்தும் அளபெடாதும் வந்தவழியும், அப்பொரு
டோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. இதனை இக்காலத்து ஓகார
மாக வழங்குப. பிறபொருள் படுமாயினும் அறிந்துகொள்க.

ஈரளபிசைக்குமென்றேயொழியின் நெட்டெழுத்தெல்லா
வற்றுமேலும், இறுதியிலுயிரென்றேயொழியின் எகரவொ
கரத்துமேலுஞ் சேறலான், ஈரளபிசைக்கு மிறுதியிலுயி
ரென்றார்.

இது தத்தங்குறிப்பிற் பொருள்செய்வதாயினும் அடுக்கி
வருதலுடைமையான் ஈண்டு வைத்தார். (௩௩)

உஅஉ. நன்றீற் றேயு மன்றீற் றேயு
மந்தீற் றேவு மன்னீற் றேவு
மன்ன பிறவுங் குறிப்போடு கொள்ளும்.

நன்றிற்றேயும் அன்றிற்றேயுமாவன நன்றே அன்றே என்பன. அந்தீற்றேயும் அன்னீற்றேயுமாவன அந்தோ அன்றே என்பன. நன்றினதீற்றின்கண் ஏயென விரியும். இவ்விரிவு ஏனையவற்றிற்குமொக்கும். நன்றிற்றேயென்பதனால் “நம்மூர்ந்து வருஉ மிகரவை காரமும்” என்புழிப் போலச் சொன்முழுவதுங் கொள்ளப்படும். ஒழிந்தனவு மன்ன.

குறிப்பொடுகொள்ளு மென்றது, மேலதுபோல இவையுங் குறிப்போசையற் பொருளுணர்த்து மென்றவாறு.

ஒருவன் ஒன்றுரைத்தவழி அதற்கு மேவாதான் நன்றே நன்றே, அன்றேயன்றே என அடுக்கலும் வரும்; அவை மேவாமைக்குறிப்பு விளக்கும். அவனன்றே யிதுசெய்வான் என அடுக்காது நின்றவழி, அன்றிற்றேவுக்குத் தெளிவு முதலாகிய பிறபொருளும்படும். ஏனையிரண்டும் அடுக்கியும் அடுக்காதும் இரங்கற்குறிப்பு வெளிப்படுக்கும். இவையுந் தத்தங் குறிப்பிற் பொருள் செய்குவன.

அன்னபிறவுமென்றதனால், அதோ அதோ, சோ சோ, ஒக்கும் ஒக்கும் என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க. (௩௪)

உஅந். எச்ச வும்மையு மேதீர்மறை யும்மையுந் தத்தமுண் மயங்கு முடனிலை யிலவே.

இனி மேற்கூறப்பட்ட இடைச்சொல்லின்கட் படுமிலக் கண வேறுபாடுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். எச்சவும்மை நின்றவழி எஞ்சுபொருட்களவியாய் எதிர்மறையும்மைத்தொடர் வந்து தம்முண்மயங்குதலில். எ - று.

சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் வரலுரியன் எனின் இயையாமை கண்டுகொள்க.

ஏனையும்மையொடு மயங்குதல் விலக்காராயிற்றென்றேயெனின்:—அவை எஞ்சுபொருட்களவியவாய் வாராமையினென்பது. (௩௫)

உஅச. எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சோ லாயிற்
பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்.

இ - ள். எச்சவும்மையாற் றழுவப்படும் எஞ்சுபொருட்
கிளவி உம்மையில் சொல்லாயின், அவ்வும்மையில் சொல்லை
அவ்வும்மைத் தொடர்க்குப் பின் சொல்லாது முன் சொல்
லுக. எ - று.

உ-ம். சாத்தன் வந்தான் கொற்றனும் வந்தான் என
வரும். கொற்றனும் வந்தான் சாத்தன் வந்தான் எனப் பிற
படக் கிளப்பின், முற்கூறியதனை விலக்குவதுபோன்று
பொருள் கொள்ளாமை கண்டுகொள்க. 'அடகு புலால்பாகு,
பாளிதமு முண்ணன்—கடல்போலுங் கல்வி யவன்' என்
பதுமது.

உம்மையடாதே தானே நின்றலிற் செஞ்சொலென்றார்.

செஞ்சொலாயின் முற்படக்கிளக்கவெனவே, எஞ்சு
பொருட்கிளவி உம்மையொடு வரிற் பிற்படக்கிளக்க வென்ற
வாரும். (உக)

உஅரு. முற்றிய வும்மைத் தொகைச்சொன் மருங்கி
னெச்சக் கிளவி யுரித்து மாகும்.

இ - ள். முற்றும்மையடுத்து நின்ற தொகைச்சொல்
லிடத்து எச்சச்சொல்லுரித்துமாம். எ - று.

உ-ம். பத்துங்கொடால்; அனைத்துங்கொடால் என்புழி
முற்றும்மை தம்பொருளுணர்த்தாது சிலவெஞ்சக் கொடு
வென்னும் பொருள் தோன்றி நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

முற்றுதலென்னும் பொருளது பண்பு முற்றியவும்மை
யென ஒற்றுமைநயத்தாற் சொன்மேலேறி நின்றது.

உரித்துமாகுமெனவே, எச்சப்பொருண்மை குறியாது
நின்றலே பெரும்பான்மை யென்பதாம்.

ஏற்புழிக்கோடலென்பதனான் எச்சப்படுவது எதிர்மறை
வினைக்கணென்று கொள்க. பத்துங்கொடு என்பது பிறவுங்
கொடுவென்பது பட நின்றலின், விதிவினைக்கண் னும் எச்சங்

குறிக்குமென்பாருமுள். இப்பொழுது பத்துக்கொடு என் பது கருத்தாயின், இப்பொழுது பத்துக்கொடு என உம்மையின்றியும் பொருள் பெறப்படும்; பத்துக்கொடு பிறவுங் கொடு என்பது கருத்தாயின், இஃதெச்சவும்மையாகவின் ஈண்டைக்கெய்தாது; அதனான் அது பொருத்தமின்றென்க.

இவை மூன்று சூத்திரத்தானும் வழுவற்கவென இடைச்சொற்பற்றி மரபுவழுக் காத்தவாறு. (௩௭)

உஅ௬. ஈற்றுநின் றிசைக்கு மேயே னிறுதி
கூற்றுவயி றேரள பாகவு முரித்தே.

இ-ள். செய்யுளிறுதிக்கண் நின்றிசைக்கும் ஈற்றசையே காரம் கூற்றிடத்து ஒருமாத் திரைத்தாகலுமுரித்து. எ - று.

உ-ம். 'கடல்போற் றேன்றல காடிற் தோரே' என் புழி ஓரளபாயினவாறு கண்டுகொள்க.

தேற்றமுதலாயின நீக்கி ஈற்றசையே தழுவுதற்கு ஈற்றுநின்றிசைக்குமென்றார். செய்யுளிடையிற்பதனை நீக்கு தற்கு ஈற்றுநின்றிசைக்குமென்றேயொழியாது இறுதியென் றார். மேனின்ற செய்யுளுறுப்போடு பொருந்தக் கூறுதற்கு னென்பார் கூற்றுவயினென்றார்.

உம்மை எதிர்மறை. (௩௮)

உஅ௭. உம்மை யெண்ணு மெனவே னெண்ணுந்
தம்வயிற் றேகுதி கடப்பா டிலவே.

இ - ள். உம்மையான் வருமெண்ணும், எனவான் வரு மெண்ணும், இறுதிக்கட்டொகை பெறுதலைக் கடப்பாடாக வுடையவல்ல. எ - று. எனவே, தொகை பெற்றும் பெறுதும் வருமென்பதாம்.

உ-ம். 'உயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு— மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு—மம்மு வருபின.' எ-ம். 'இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந்தோன்றி.' எ-ம். 'நிலனை நீரெனத் தீயென வளியென நான்கும்.' எ-ம். 'உயிரென வுடலென வின்றி யமையா.' எ-ம். அவ்விரு வகையெண்ணுந் தொகை பெற்றும் பெறுதும் வந்தவாறு.

தொகையெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், எண்ணுப்பெயரேயன்றி அனைத்தும் எல்லாமென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

உஅஅ. எண்ணே கார மிடையீட்டுக் கொளினு
மெண்ணுக்குறித் தியவு மென்மனூர் புலவர்.

இ - ள். சொற்றொறும் வாராது எண்ணேகாரம் இடையீட்டுவரினும் எண்ணுதற்பொருட்டாம். எ - று.

உ-ம். 'மலைதிலம் பூவே துலாக்கோலென் றின்னர்.'
எ-ம். 'தோற்ற மிசையே நாற்றஞ் சுவையே—யுறலோ
டாங்கைம் புலனென மொழிப.' எ-ம். வரும்.

எண்ணுக் குறித்து வருவன எண்ணப்படும் பெயரெல்
லாவற்றோடும் வருதன்மரபாயினும், இடையீட்டு வரினும்
அமைகவென அமைத்தவாறு.

எனவும் என்றும் சொற்றொறும் வாராது ஒருவழி
நின்றும் எண்ணுக் குறிக்குமாலெனின்:—அவை ஒருவழி
நின்று எல்லாவற்றோடும் ஒன்றுதலின் ஆண்டாராய்ச்சி
யில்லையென்க.

பிறவெண் ஓடாநின்றவழி ஏகாரவெண் இடை வந்த
தாயினும் ஓடாநின்ற பிறவெண்ணேயாமென உரைத்தாரால்
உரையாசிரியரெனின்:—அவ்வாறு விராயெண்ணியவழிப் பிற
வெண்ணாற்பெயர் கொடுப்பின் அதனை ஏகாரவெண்ணென்
பாரையும் விலக்காமையானும், பிறவெண்ணென்றதனாற்
பெறப்படுவதோர் பயனின்மையானும், அவர்க்கது கருத்
தன்றென்க. (ச0)

உஅகூ. உம்மை தொக்க வேனாவென் கிளவியு
மாவீ ரூகிய வென்றென் கிளவியு
மாயிரு கிளவியு மெண்ணுவழிப் பட்டன.

இ - ள். உம்மை தொக்கு நின்ற எனாவென்னுமிடைச்
சொல்லும் என்றாவென்னுமிடைச்சொல்லும் இரண்டும் எண்
னுமிடத்து வரும். எ - று.